

Република Србија
УПРАВНИ СУД
19 У 11341/13
15.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Радојке Маринковић и Стева Ђурановића, чланова већа, са судским саветником Михајлом Ралићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца „А.А.” предузећа за инжињеринг, производњу, промет и услуге д.о.о. са седиштем у ... – ..., ..., кога заступа пуномоћник, Татјана Суџум, адвокат из Београда, ул. Мајке Јевросиме бр. 6/7, поднетој против туженог Министарства финансија и привреде Републике Србије, Управе царина, Комисије за жалбе Управе царина, чији је правни следбеник Министарство финансија Републике Србије, Управа царина, ради поништаја решења туженог број 148-04-039-00-537/2-2013 од 03.06.2013. године, у правној ствари царинској, у нејавној седници већа, одржаној дана 15.10.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

- I** Тужба **СЕ ОДБИЈА.**
- II** **ОДБИЈА СЕ** захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Царинарнице Суботица број УП-384/1-13 од 25.02.2013. године, којим решењем су у поновном поступку, у смислу одредбе члана 105. Царинског закона („Службени гласник РС”, бр. 61/05,85/05 и 62/06) и члана 3. и 4. Правилника о начину спровођења радњи и мера у поступку контроле прихваћене декларације („Службени гласник РС”, бр. 53/04, 95/07) измењени подаци у ЈЦИ УВ4 број 1279 од 07.02.2005. године Царинарнице Суботица ЦИ Јавна складишта у наименовању 01 у рубрикама 31, 33 и 47, а тужилац обавезан да плати износ од 168.328,49 динара на име мање плаћене царине за робу стављену у слободан промет по декларацији ЈЦИ УВ4 број 1279 од 07.02.2005. године Царинарнице Суботица ЦИ Јавна складишта и утврђено да се наведени износ неће наплаћивати, јер је исти наплаћен по решењу Царинарнице Суботица број: УП-1105/1-05 од 04.07.2005. године на рачун Управе царина.

Тужбом поднетом Управном суду дана 10.07.2013. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа које је донето у извршењу пресуде Управног суда број 1 У 3704/11 од 11.04.2012. године, због повреде правила поступка, неправилно утврђеног

чињеничног стања и због тога што је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања. Указује да је наступила преклузија за предузимање мера из члана 105. став 5. Царинског закона, те да је побијано решење којим су предузете наведене мере (мењањем података у Царинској декларацији, изменом тарифног броја и царинске стопе и обавезивањем обвезника да плати утврђени износ на име мање плаћене царине) донето 25.02.2013. године, односно, по истеку рока од пет година, рачунајући од дана када је прихваћена царинска декларација ЈЦИ УВ-4 број 1279 од 07.02.2005. године. Међутим, опреза ради, тужилац указује и да није било процесних услова за примену члана 105. став 5. Царинског закона. Наиме, тужилац сматра да је роба правилно тарифирана, као и да је назив робе унет у декларацију према фактури произвођача, из које се види да се машине за млекарство Б.Б. сврставају под тарифну ознаку 8434 20 00 00 Царинске тарифе са обликом увоза ЛБ и стопом царине од 1%. Наводи да је поступак царинења правноснажно окончан када је роба оцарињена и стављена у слободан промет, те да је царински орган прихватио да су у декларацији истинито наведени подаци о роби, у погледу врсте, цене, количине и порекла. Даље наводи да се разврставање робе у погрешан тарифни став, а које врши царинска служба, не може подвести под неистините односно непотпуне податке, већ да то представља примену царинских прописа. Осим тога, указује да је у жалби на првостепено решење поднео и опредељени трошковник, при чему је у образложењу своје одлуке тужени орган навео да тужилац нема право на трошкове према члану 104. став 1. Закона о општем управном поступку, не узимајући у обзир чињеницу да је одредбом члана 104. став 6. истог закона, прописано да трошкове странке и другог лица у поступку, проузроковане поступком покренутим по службеној дужности или у јавном интересу, а које странка односно лице у поступку није проузроковало својим понашањем, сноси орган. Предлаже да суд у спору пуне јурисдикције поништи оспорено решење, обустави поступак накнадне контроле и обавезе орган управе да тужиоцу надокнади трошкове управног поступка као и трошкове судске таксе за састав тужбе по АТ.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Одлучујући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања пред судом, Управни суд је након разматрања навода тужбе, одговора на тужбу и свих списа ове управне ствари нашао да тужба није основана.

Према стању у списима предмета, Управни суд је поступајући у извршењу одлуке Уставног суда број Уж-1071/2008 од 01.04.2011. године, пресудом број 1 У 3704/11 од 11.04.2012. године уважио тужбу тужиоца и поништио решење туженог органа 01/5 број У/П-207/07 од 10.05.2007 године, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против решења првостепеног органа од 16.01.2007. године, због повреде правила поступка, односно што тужени орган у образложењу наведеног решења није оценио све наводе жалбе и за своју одлуку није дао довољне разлоге, као и због тога што је пропустио да одлучи о предлогу тужиоца да се увиђајем стручне комисије царинског органа на лицу места непосредном употребом апарата утврди да ли је главна функција апарата мужа или хлађење млека приликом муже. У поступку извршења решења Комисије за жалбе Управе царина 04 број У/П-207/8-2007 23.04.2012. године, решењем број Д-3486/12 од 23.04.2012. године, формирана је комисија царинарнице Суботица да присуствује непосредној употреби уређаја Б.Б. 4.1000 2МТ. Комисија је установила да је главна функција предметног уређаја брзо

хлађење млека непосредно након muže, као и да се на основу техничке документације произвођача и каталога жалиоца може утврдити да је главна функција предметног уређаја хлађење млека о чему је сачинила Записник број Д-3486/1/12 од 02.07.2012. године. Имајући у виду све списе предмета, као и наведени записник о извршеној контроли, каталог произвођача и каталог жалиоца, првостепени орган је донео решење број УП-1057/1-12 од 13.07.2012. године, којим је изменила податке у ЛЦИ УВ4 број 1279 од 07.02.2005. године Царинарнице Суботица ЦИ Јавна складишта у наименовању 01 у рубрикама 31, 33 и 47, а тужиоца обавезала да плати износ од 168.328,49 динара на име мање плаћене царине за робу стављену у слободан промет по предметној ЛЦИ. С обзиром да Записник комисије број Д-3486/1/12 од 02.07.2012. године није био достављен на изјашњење пуномоћнику тужиоца, то је наведено првостепено решење поништено решењем Комисије за жалбе Управе царина, од 28.01.2012. године и предмет је враћен царинарници на поновни поступак. У поновном поступку царинарница је пуномоћнику тужиоца доставила Записник комисије број Д-3486/1/12 од 02.07.2012. године ради изјашњења на исти, који је дана 14.02.2013. године доставио своје примедбе на записник. Комисија је имала у виду прибављено мишљење стручне службе Управе царина, Одељења за царинску тарифу број 148-06-039-00-1237/3/2012 од 19.09.2012. године, којим је утврђено да роба под трговачким називом Б.Б. 4.1600 2МТ и Б.Б. 4.1880 2МТ представља расхладне танкове, резервоаре за млеко израђене од челика са уграђеним расхладним системом. Имајући у виду наведено тужени орган налази да се предметна роба FRIGOMILK сврстава у тарифни став 8418 69 00 90 као „остали уређаји за хлађење, остало” са стопом царине 7% сходно члану 2. став 1. Закона о царинској тарифи.

Ценећи наводе жалбе, тужени орган је оценио као неоснован навод да је у конкретном случају наступила преклузија и да царински орган није могао донети решење о претарифирању у смислу става 5. и 6. члана 105. Царинског закона, са разлога што се ради о решењу које је донето у поновном поступку, а у извршењу пресуде Управног суда 1 У 3704/11 од 11.04.2012. године, којом је поништено решење туженог органа 01/5 број У/П-207/07 од 10.05.2007 године, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против решења првостепеног органа од 16.01.2007. године. У погледу опредељених трошкова у жалби, тужени орган је полазећи од одредбе члана 104. став 1. Закона о општем управном поступку, као и чињенице да се у конкретном случају ради о једностраначкој управној ствари, нашао да тужилац нема право на тражене трошкове, за коју одлуку је у образложењу оспореног решења, по оцени Управног суда, дао довољне и јасне разлоге.

Имајући у виду наведено, Управни суд налази да је тужени орган оценио све наводе жалбе у складу са чланом 235. став 2. Закона о општем управном поступку и дао разлоге због којих их сматра неоснованим, те у свему поступио у складу са примедбама суда из пресуде 1 У 3704/11 од 11.04.2012. године. По оцени Управног суда, правилно је тужени орган закључио да се предметна роба Б.Б. сврстава у тарифни став 8418 69 00 90 као „остали уређаји за хлађење, остало” са стопом царине 7% сходно члану 2. став 1. Закона о царинској тарифи.

Суд је ценио све наводе тужбе, који су истицани и цењени у жалби, али је нашао да се њима не доводи у сумњу законитост оспореног решења.

Одлучујући о предлогу тужиоца да суд реши управну ствар у спору пуне јурисдикције, суд налази да исти није основан. Ово стога што је оспорено решење правилно и на закону засновано, те стога нису испуњени услови за његов поништај, јер је претпоставка за решавање у спору пуне јурисдикције, претходна оцена суда да управни акт треба

поништити, што у конкретној ситуацији није био случај.

Са изнетих разлога, налазећи да закон није повређен на штету тужиоца, Управни суд је, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Одлучујући о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног спора, суд је имајући у виду успех тужиоца у овој управној ствари нашао да је исти неоснован, па је одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде применом одредбе чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11...55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 15.10.2015. године, 19 У 11341/13

Записничар
Михајло Ралић, с.р.

Председник већа- судија
Гордана Џакула, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ